

ماساچوست چگونه بوجود آمد و چه کسانی در توسعه آن نقش داشتند؟

تلاشهای زیادی برای رفاه و سلامت افراد گروه بعمل می آوردند به نامهایی نظیر: جان آلدن ویلیام بردفورد ویلیام بروستر تامس پرنس مایلز ستندیش و ادوارد وینسلو برمیخوریم ویلیام بردفورد از سال ۱۶۲۱ تا ۱۶۵۶ فرماندار پلیموت بود که پس از جان کارور به این سمت برگزیده شد. زمانی که هنوز پیلگریماها دلیل سرما در داخل کشتی می فلاور بودند جان کارور را به سمت فرماندار انتخاب کرده بودند. کارور در سال ۱۶۲۱ وفات کرد. و از این بعد برای چند دهه ویلیام بردفورد خود را وقف خدمت به مهاجرین کرد.

طی دهه های متوالی کشتی های زیادی یکی پس از دیگری به این منطقه که با آرای اولین گروه مهاجر نام پلیموت را بر خود نهاده بود وارد میشدند مهاجرین اولیه هر کدام قطعات زمین بمساحت یکصد هکتار را تصاحب کردند و ۱۵۰۰ هکتار هم به مناطق عمومی و اشتراکی اختصاص یافت. با ازدیاد مهاجرین و افزایش جمعیت ضمن اولویت دادن به مهاجرین اولیه برای سکونت در پلیموت تصمیم گرفته شد که شهرهای جدیدی ساخته شود. در چند مایلی شمال پلیموت دومین شهر بنام داکسبری بنیان گذاشته شد.

تعداد مهاجرینی که اولین بار از طریق پلیموت پای برخاک دنیای جدید گذاشتند ۱۰۱ نفر بود یکصد و یکمین نفر نوزادی بود که وقتی کشتی می فلاور در کیپ کاد لنگر انداخته و مسافرین بر عرشه باقی مانده و منتظر آرام شدن هوا بودند در کشتی بدنیا آمد.

این عده از مهاجرین از پوشاک لازم برای مبارزه با سرمای هوا و همچنین خوراک کافی برای سیر کردن شکم خود و کودکانشان برخوردار نبودند و بهمین دلیل بیشتر اوقات خود را در کشتی میگذرانند. سرانجام با فرارسیدن بهار از کشتی بیرون آمده و به ساختن سرپناهی پرداختند. خانه های آنها اکثر گلی بود و با برگهای خشکیده ذرت پشت بامها را پوشانده بودند. کریستف کلمب مقداری ذرت از آمریکا به اروپا آورده بود و مردم اروپا با کشت وازدیاد آن این ماده خوراکی را بر سر سفره های خود جای داده بودند و به آن عادت داشتند. بنابراین مهاجرین که ذرت را بخوبی میشناختند به جستجوی آن برآمدند و در همین فاصله بود که نیمی از آنها بر اثر گرسنگی و بیماریهای عفونی جان باختند. با همه مشکلاتی که وجود داشت و جان همگی را تهدید میکرد اما هیچکدام تصمیم به بازگشت به انگلستان با کشتی

در سال ۱۶۲۰ تعدادی از زنان و مردان انگلیسی با کشتی می فلاور ۲۲ Mayflower بطرف قاره آمریکا براه افتادند. سفر آنها ۶۶ روز طول کشید و در ۲۱ دسامبر ۱۶۲۰ اولین غیر بومی پای خود را بر خاکی گذاشت که بعدها پلیموت نامیده شد و امروز در ایالت ماساچوست قرار دارد.

این گروه از مهاجرین برای یافتن آزادی در مذهب و زندگی دلخواه پای به قاره جدید گذاشتند. بسیاری بر این باورند که قطعه سنگی که اولین مهاجر پای بر آن نهاد و امروز پلیموت راک نامیده میشود در حقیقت همان سنگ بنای این زندگی جدید بشمار میرود. این سنگ خاکستری که تانیمه در شنهای ساحلی فرورفته و امروز با کشیدن دیواری بدوران از آن نگهداری میشود سمبلی از درستی و سادگی ملتی است که از این نقطه تولد یافت و امروز بنام ملت بزرگ آمریکا شهرت یافته است.

این گروه مهاجر در تاریخ نوامبر ۱۶۲۰ به ساحل ویرجینیای امروزی رسید ولی بعلت طوفان شدید نتوانست از کشتی پیاده شود و سپس از کنار بندر پراوینستون در نوک کیپ کاد به پلیموت آمد و در آنجا لنگر انداخت. اما در حقیقت این گروه در سال ۱۶۰۷ انگلستان را ترک کرده و به هلند رفته بود تا شاید با آرامش خیال بتواند در آنجا خدای خود را پرستش کند. آنها خیلی زود دریافتند که آنچه در جستجوی آن هستند در آمستردام اولین توقفگاه آنان و یا لایدن توقفگاه بعدی آنها بدست نخواهد آمد. پیلگریماها بناچار هلند را ترک کردند ترک هلند به آسانی میسر نبود و حدود یک دهه طول کشید تا آنها بتوانند یک کشتی دربست پیدا کنند تا آنها را به سواحل ویرجینیا برساند. اما به ترتیبی که ذکر شد آنها سرانجام در پلیموت از کشتی پیاده شدند. مهاجرین تصمیم داشتند که در قاره آمریکا دولت خود کفای خود را با اعتقاد به یاری های خداوند تشکیل دهند. آنها در زادگاه خود انگلستان از تضادهایی که دخالت مذهب و دولت برای آنها ایجاد میکرد آگاه بودند بهمین دلیل تصمیم گرفتند دولتی تشکیل دهند که در آن کلیسا از دولت مستقل باشد و این روش هنوز در آمریکای امروز رعایت میشود.

